

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____

РІШЕННЯ

про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про землеустрій» щодо уніфікації деяких видів документації із землеустрою» (далі – проект закону), а також документи, що додаються до проекту закону, надіслані Державною службою України з питань геодезії, картографії та кадастру листами від 21.02.2020 № 6-28-0.13-1759/2-20 та від 12.03.2020 № 28-0.13-2489/2-20.

За результатами проведеного аналізу проекту закону та відповідного аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику)

встановила:

проектом закону передбачено удосконалення та спрощення механізму розроблення та погодження документації із землеустрою та підвищення прозорості процедури погодження документації із землеустрою.

Однак, проект закону не може бути погоджений у запропонованій редакції з огляду на таке.

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Проектом закону пропонується доповнити Закон України «Про землеустрій» поняттям «експерт з розгляду та погодження документації із землеустрою» (далі – експерт із землеустрою).

Відповідно до проекту закону на експерта із землеустрою покладаються обов'язки з розгляду та погодження документації з землеустрою, яка надходить на розгляд до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин.

Відповідно до загальноприйнятих положень, під експертом розуміється особа, яка має необхідні спеціальні знання в певній галузі і якій доручається надання певного висновку, що стосується спеціальних знань цієї особи.

РІШЕННЯ № 213 від 02.04.2020

Гайдак Григорій Васильович

Таким чином, за позицією ДРС, експерт із землеустрою може розглядати документацію із землеустрою із прийняттям, за результатами такого розгляду, відповідного рішення, але рішення про погодження чи відмову в погодженні такої документації із землеустрою повинно прийматись органом державної влади.

Крім того, проектом закону чітко не виписані права та обов'язки експерта із землеустрою, а також розмиті межі його відповідальності.

Підпунктом 18 Розділу I проекту закону пропонується введення додаткової кваліфікуючої обставини, що тягне за собою позбавлення (анулювання) сертифікованого інженера-землевпорядника кваліфікаційного сертифіката, а саме створення негативних наслідків.

При цьому проектом закону не визначено, що мається на увазі під негативними наслідками, та за якими ознаками такі наслідки можуть кваліфікуватись.

Неоднозначне тлумачення даної норми в подальшому може потягнути за собою зловживання посадовими особами органів державної влади своїми посадовими обов'язками та здійснення тиску на суб'єктів господарювання.

Підсумовуючи зазначене, за результатами розгляду положень проекту закону, встановлено, що проект розроблено без дотримання таких ключових принципів державної регуляторної політики, як: *адекватність* – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив; *ефективність* – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави, визначених статтею 4 Закону про регуляторну політику та порушено вимоги статті 5 цього Закону в частині недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними або не узгоджуються чи дублюють діючі регуляторні акти, та недотримано викладення положень регуляторного акта у спосіб, який є доступним та однозначним для розуміння особами, які повинні впроваджувати або виконувати вимоги цього регуляторного акта.

Ураховуючи викладене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про землеустрій» щодо уніфікації деяких видів документації із землеустрою».

**Т. в. о. Голови Державної регуляторної
служби України**

Олег МІРОШНІЧЕНКО

